

олтаръ, подиръ го заклаха и изгориха тѣлото му. Единъ слѣпъ старецъ, Данчо Стригаловъ, го вързаха въ къщата му и послѣ го изгориха живъ. Единъ другъ старецъ, единъ обшгъ благодѣтель, за милостъ та на когото свидѣтелствоватъ и турци христѣане, на име Златко Богадиевъ, му извадиха очити, послѣ го заклаха и изгориха. На попъ Нестора единъ войникъ, който искаше да му земе пари ти, прѣрѣза му прѣсти ти. Отъ 8-тѣхъ селски попове, четворицѣ та ги убиха. Всички ти црѣкви се растуриха; трудъ тѣ, който си дадоха да ги осъвернетъ, доказова на каква голѣма стѣпень е ненавистъ та на мусул. камъ христѣанети. Подъ олтаръ тѣ и подъ подъ тѣ на црѣква та св. Богородица ископаха голѣми трапове да трѣсетъ имане. Тѣлата на много дѣца са ископани съ съштата цѣль и хвърлени послѣ на кучетата.

При всичко това Панагюрскити пагуби са малки споредъ другити мѣста; нъ споредъ грабежъ тѣ и бѣдствината бѣха по-голѣми отъ другити мѣста. Мѣстната индустриѣна је съсипана съвсѣмъ и жителетѣ, освѣнъ редовната войска. Една житница съ жито, която принадлежаше на единъ камзамалинъ, се изгори отъ войската, жителетѣ се накараха да платетъ стойността та му отъ 760 т. л.

Потѣпковане на въстанието.

Хафузъ-паша като призе Панагюршгте отиде връзъ Петричъ (339 къшти), и го изгори. Петричъ остана въ рѣцѣти на баши-бозуцити 10 дни. Тамъ погинаха 15 Турци (Българетѣ казватъ само 6). Повече отъ 88 души Българе се убиха въ това село и дѣцата се мъчиха съ най-бесчовѣчнъ начинъ, Хафугъ паша съшто оплѣни и изгори съ редовната войска селата Мечка, Мухово, Банна, Попинци, Бѣта, Раковица и много други. Тако речѣ всичкий добитѣкъ отъ тѣна мѣста се откара. Хасанъ паша, който идеше отъ Нишъ, стигна въ недѣла на 2 май въ Кападжикската Клисура: Турската властъ казова, че той се је срещналъ съ въстанницити и че ги разбилъ съвсѣмъ, като избилъ мнозина отъ тѣхъ. Официалний рапортъ, обнародованъ въ La Turquie искарова на 200 души мрѣвити, които са остана на бойното поле. На 3 май Хасанъ паша пристигналъ въ селото Вѣтринъ, на 18 мили на С. отъ Назарджикъ, безъ да срещне ни най-малко упорство (споредъ официалний рапортъ); въ таа околностъ селанетѣ се подчинили и цѣловали топоветѣ и орѣжията на войницити за бѣлѣгъ на покорностъ.

Нъ тѣи пакъ бомбардираха селото и изгориха црѣквата, 156 къшти (отъ 350 български къшти въ това село) станаха плѣча на пламень тѣ, а останалити ги обраха. Подиръ два дни посѣтени на грабежъ и разрушене, Хасанъ паша проводи да кажатъ на Вѣтринци, които са побѣгнали въ Листрино, че могатъ да са върнатъ въ къштити си. До 40 души, по-голѣмата частъ мъже се избиха. Хасанъ паша, откакъ изгори и ограби Секлари, Дерееорманъ, Церово и Пластица, оправѣ се за Т. Назарджикъ. Доказано е, че въ послѣднето село 86 души са убити отъ войската.

Има твърдѣ занимателни подробности връзъ дѣйствиата на войската подъ команда та на Хасана; тѣи произлизатъ отъ единъ изворъ, който никакъ не може да се подозри въ прѣувеличение относительно за Турцити. Азъ шта говорѣа за писмото на единъ Турски офицерѣвъ, испратено отъ Ихтиманъ на 14 май и напечатано въ една депеша отъ г. Blunt, английскѣй консулъ въ Солунъ, който је добрѣ познатъ за симпатити си камъ